

[Ministeren for skatter og afgifter]

se, som i særlig grad er i stand til at vurdere den praktiske virkning og de praktiske problemer, som rejser sig i forbindelse med den skattelovgivning, som vi agter at gennemføre her i folketinget.

Hagen Hagensen (KF):

Det er vel næppe i forbindelse med et forslag som dette, at vi skal til at optage nogen politisk drøftelse med skatteministeren, og jeg skal derfor nøjes med at sige, at jeg er ikke enig med ministeren i hans bedømmelse af benyttelsen af indkomstskattesystemet som et såkaldt erhvervspolitisk instrument og i, at noget sådant skulle være sket under medvirken fra det parti, jeg tilhører.

Der er mange årsager til, at vi har fået et skattesystem med lap på lap, f. eks. fordi forskellige grupper er kommet og har sagt dette eller hint – sikkert med en god begrundelse ud fra deres synsmåder. Jeg skal i øvrigt lade disse ting ligge, men blot sige, at hvis man vil fremme produktion og beskæftigelse, kan der være god grund til, at der sker en udjævning af skatten gennem et fornuftigt afskrivningssystem, for at tage et enkelt eksempel.

Må jeg dernæst have lov til at sige, at jeg tror udmærket godt, at skattelovrådet vil kunne komme til at virke omtrent på samme måde som et retsplejeråd eller et straffelovråd, som ministeren kalder for råd, der kommer med en teknisk bedømmelse. Nej, de kommer også med den bedømmelse, der ud fra hele den udvikling, der er i tiden, findes at være i overensstemmelse med – på det felt, de har med at gøre – retsbevidstheden og retssikkerheden.

Ministeren ønsker at få rådgivning om, hvordan reglerne virker ude omkring. Så er det da rimeligt, at man spørger de folk, der virker ude omkring og er med til at rådgive ude omkring, hvordan de virker. Lad os prøve på at se, hvordan det kan komme til at virke, hvis vi laver dette eller hint om på reglerne. Det er den praktiske måde, man kan gøre disse ting på. Dermed behøver et skattelovråd aldeles ikke komme ind på hverken indkomstfordeling eller andre politiske bedømmelser. Det er kun et spørgsmål om, hvordan det regelsæt virker, som vi nu engang har ført ud i livet.

Jeg er fortsat af den tro, at vi sammen må kunne finde frem til at få en sådan rådgiv-

ning, der kan være til vejledning først og fremmest for minister og folketing, men så sandelig også for de skatteborgere, der har behov for at vide, på hvilken måde de kan klare deres sager, uden at de skal være henvist til langvarige klager over den ene eller den anden form for anvendelse af skatteregelsættet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal ikke bruge lang tid i denne retsene aften. Jeg vil kun understrege én gang til, at et skattelovråd, der har de opgaver, som hr. Hagen Hagensen er inde på nu, og som i al almindelighed skulle fortælle os, hvad erhvervslivet og hvad andre skatteborgere mener om skattereglerne, det tror jeg ikke vil være noget nyt og noget godt. Det kan ministeren og vi andre rådspørge sådanne sagkyndige om. Men jeg tror nok, der vil være brug for et skattelovråd, der ville tage sig af principperne, men også alene af principperne. Det måtte være sammensat – for hovedpartens vedkommende i hvert fald – af helt uafhængige eksperter. De kan vel findes, og det vil vi gerne arbejde med på, men jeg vil nødig have, at der hos nogen opstår en fornemmelse af, at vi skulle drømme om et skattelovråd, der i al almindelighed skulle fortælle os, hvordan erhvervslivet opfatter dette eller hint i vor skattelovgivning. Det synes jeg de skal henvende sig til folketing og regering om helt på egen hånd og ikke via et skattelovråd.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

*Forslag til lov om ændring af ligningsloven.
(Fradragsordning for erhvervsdrivende for administrati-
on af merværdiafgift og kildeskat).*

[Af Arne Bjerregaard (KrF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 47. Fremsat 29/11 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):**

Lovforslaget er en genfremsættelse af et forslag, som kristeligt folkeparti to gange tidligere har fremsat, og som ikke blev gennemført.

Forslaget går ud på en ændring af ligningsloven, således at selvstændige erhvervsdrivende, som er indeholdelsespligtige eller momsregistrerede, kan fratække 2 pct. af årsomsætningen, dog højst 5.000 kr., ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, tilsigter forslaget ligesom de tidligere forslag at give de erhvervsdrivende en godtgørelse for det administrative arbejde, de pålægges af det offentlige. For at undgå, at udgiften for det offentlige bliver alt for følelig, skal godtgørelsen gives som et fradrag i den skattepligtige indkomst i stedet for som et direkte tilskud.

En sådan fradragsordning vil alligevel blive en bekostelig sag for det offentlige. Det er vanskeligt at skønne over det provenutab, som forslaget vil medføre, men jeg må anslå, at det er i størrelsesordenen 625 mill. kr.

At det offentlige pålægger erhvervslivet opgaver i forbindelse med kildeskat og moms, skal da ikke bestrides. Som det imidlertid er fremhævet under tidligere debatter her i tinget, har erhvervslivet også fordele af de opgaver, vi her taler om. Jeg tænker især på, at afregningsreglerne for kildeskat og moms indebærer en likviditetsfordel og en rentefordel for erhvervslivet. Man kan sige, at der herved ydes kompensation for omkostningerne ved opkrævningen.

Jeg skal understrege, at regeringen ikke kan anbefale lovforslaget.

Erenbjerg (S):

Jeg kan tilslutte mig skatteministerens afvisning af det foreliggende lovforslag, som

tidligere skatteministre allerede to gange har afvist.

For cirka en måned siden vedtog et flertal her i folketinget en økonomisk stramning, hvorfor det vil være mere end betænkeligt, at man så kort tid efter skulle vedtage, at der skulle tilflyde selvstændige erhvervsdrivende tilskud af størrelsesordenen 600 mill. kr.

At opkrævning af moms og kildeskat for nogle mindre erhvervsdrivende kan være en belastning, skal ikke benægtes, men allerede i dag ydes der en vis kompensation, idet der indrømmes frister med hensyn til indbetalingen. Det giver erhvervsvirksomhederne ikke bare en likviditetsfordel, men også – for i hvert fald store virksomheder – nogle ikke ubetydelige renteindtægter.

Socialdemokratiet deler ikke den opfattelse, at der skal tilstræbes større fradrag eller flere fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, snarere tværtimod, hvorfor jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne for tredje gang skal afvise lovforslaget.

Anders Poulsen (V):

Det fremsatte lovforslag har, som ministeren allerede har nævnt, gentagne gange tidligere været til behandling her i folketinget.

Jeg vil først sige, at vi i venstre er enige med forslagsstillerne i, at administrationen og regnskabsarbejdet for det offentlige af kildeskatteindeholdelsen og momsopkrævningen er et betydeligt problem for virksomhederne – og nok et stigende problem. Vi er også opmærksomme på, at problemet er størst for de mindre og mellemstore virksomheder, hvor det i øvrigt tit er hustruen, der tumler med disse ting uden at blive honoreret af det offentlige for arbejdet, selv om der naturligvis er en likviditetsfordel for virksomhederne på grund af afregningsreglernes udformning.

Vi i venstre er principielt betænkelige ved det fremsatte lovforslag. Det bør i den forbindelse nævnes, at det tidligere er anslået, at en gennemførelse af den foreslåede ordning vil medføre et provenutab i størrelsesordenen 600 mill. kr.

Vi så hellere, at man koncentrerede sig om at lette de administrative problemer for virksomhederne på dette område. Vi vil fra venstres side medvirke til under udvalgsarbejdet at bedømme disse problemer, og vi vil arbej-

[Anders Poulsen]

de for at lette indeholdelses- og momsarbejdet for virksomhederne. Hvis vi kunne lette dette arbejde ved at forenkle administrationen og regnskabsarbejdet, ville vi finde det mere rigtigt end det fremsatte forslag. Jeg er i øvrigt også overbevist om, at virksomhederne først og fremmest ønsker en sådan forenkling. Desværre er der vel nok grund til at sige, at optimismen i den henseende ikke med rette kan være voldsomt stor, men som nævnt ønsker vi fra venstres side at medvirke til under udvalgsarbejdet at undersøge mulighederne for en lettelse og forenkling for virksomhederne på dette område.

Hagen Hagensen (KF):

Der er ingen tvivl om, at arbejde, som skal udføres for det offentlige på en lang række områder, hviler tungt på erhvervsvirksomheder og da ikke mindst på de mindre og mindste virksomheder. Derfor kan der også være god grund til at se, om man kunne lette arbejdet og måden, det gøres på. Man kunne overveje, om man ikke fra erhvervsvirksomhedernes side under ét kunne betale alt det ind, man skal betale til det offentlige; så må det offentlige se at få fordelt det i de rette kasser.

En anden ting, der kunne være tale om, er at give en kompensation for det arbejde, som udføres af erhvervsvirksomhederne, og som ganske givet hviler særdeles tungt på den, der efter en lang og træls arbejdsdag skal til selv at sidde og rode med regnskabsforhold, som måske ligger den enkelte noget fjernt. Jeg tænker ikke mindst på håndværksmesteren eller den lille næringsdrivende, der driver butik.

Hr. Erenbjerg sagde så flot, at de store virksomheder havde ikke ubetydelige renteindtægter på grund af afregningsfrister for moms og tilbageholdt A-skat. Nu er fristen for afregning af A-skat forholdsvis kort, den er noget længere for moms, men det må netop understreges, at det er de store virksomheder, der måske kan have en rentefordel, der betyder noget, de små har det ikke, og det er dem, arbejdet mest går ud over, det er dem, der er grund til at bistå.

Derfor ser vi med sympati på det lovforslag, som er fremsat fra kristeligt folkeparti, selv om jeg nok tror, at vi under udvalgsarbejdet vil komme til at drøfte, hvordan man

kan prøve på at komme igennem med at hjælpe de mindre næringsdrivende. Det kan godt være, at forslaget, som det er udformet, måske er lige flot nok i beløbsstørrelsen; det kan vi ikke se væk fra.

Må jeg for egen regning føje til, at jeg kunne bedre tænke mig, at man gjorde de første 10.000 kr., som jo er grænsen for, hvad man skal anmeldes for til moms, fri for moms på den måde, at den erhvervsdrivende fik momsen tilbage af de første 10.000 kr. Det er også dyrt for det offentlige, men det er billigere end det her foreslåede, og det ville give de små og de mindre virksomheder en vis kompensation for det arbejde, de har, og det er dem, der trænger til det. Vi er rede til at drøfte forholdene i udvalget og må se at finde frem til, om der kan findes en løsning nu. Det trænger sig på.

Dohrmann (FP):

Man kunne godt med rimelighed henvise til, hvad vores ordfører sagde sidste gang, da kristeligt folkeparti havde dette forslag til behandling i folketinget. Men jeg kan ikke lade være med at sige til hr. Arne Bjerregaard og dermed kristeligt folkeparti, at jeg synes, dette forslag udtrykker en fantastisk dobbeltmoral. Kort tid før jul, hvad gjorde kristeligt folkeparti da? Da støttede man den socialdemokratiske regering i at få gennemført nogle af de mest erhvervsfjendske love, der er gennemført her i folketinget i lang tid. Det har vi set gang på gang. Enten har kristeligt folkeparti støttet regeringen, eller også har de stået ude i telefonboksene, sådan at der ikke var nok til at stemme imod. Og så kommer kristeligt folkeparti her med et forslag, som udtrykker sympati for de mindre erhvervsdrivende. Vi er da hundrede procent enige i, at de små erhvervsdrivende bliver straffet – de sidder og roder med papir og pjat, hvis ikke fra morgen til aften, så i hvert fald hele aftenen – og det vil vi gerne være med til at lave om på. Der håber vi også at kristeligt folkeparti vil være med, men det glemmer partiet som regel, når forslag kommer til afstemning her i salen.

Vi kan ikke støtte dette lovforslag. Vi mener ikke, det er noget fremskridt. Det er at gå ét skridt frem og to tilbage, og vi står altså for fremskridt.

Rahbæk Møller (SF):

Der er ingen tvivl om, at det er en stor byrde for de mindre erhvervsdrivende at klare alt det regnskab, der kræves i dag. Socialistisk folkeparti er derfor meget lydhør over for forslag om at lette denne byrde. Vi mener ikke, det er nogen løsning at yde dem betaling for det arbejde ud over det, de allerede modtager. Som allerede flere har nævnt, har erhvervsdrivende en betydelig rentefri kredit i form af udsættelse med momsbetalingen.

Det foreliggende lovforslag vil forøge fradragsjunglen og bør alene af den grund afvises.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan ikke medvirke til at gennemføre det lovforslag, som kristeligt folkeparti her har fremsat om økonomisk kompensation for det merarbejde, som staten pålægger de erhvervsdrivende i forbindelse med momsberegning og skattetræk.

Vi er godt klar over, at der især er tænkt på de mindre erhvervsdrivende, men også de mindre erhvervsdrivende skal af andre grunde føre ordentlige regnskaber. Nu har vi hørt en masse begræde alle disse tunge byrder, der lægges på de mindre erhvervsdrivende. Jeg ved ikke, hvor mange af de herrer der selv sidder med sådanne regnskaber; det gør jeg rent tilfældigt, og jeg må nok sige, at når først de to rutiner er indarbejdet, er det altså til at overse. Lommeregneren er opfundet, den er oven i købet fradragsberettiget, og det kan altså lade sig gøre.

Det afgørende er, at de samme herrer ustandselig laver om på reglerne, vi skal rette os efter. Det er ændringerne, der belaster. Derfor kan jeg kun gentage, hvad tidligere radikale ordførere i denne sag har sagt: at det, det drejer sig om, er ikke ustandselig at lave om på tingene, men at forenkle tingene. Og så måske lempe lidt på truslerne – det er nok især til skatteministeren, vi skal sige det – de noget bombastiske skrivelser, man får om, hvad der sker én, hvis man ikke gør sådan og sådan. Der gives i virkeligheden ret voldsomme bøder for selv meget små forseelser – også forseelser, der i og for sig ikke unddrager staten penge. Blot man glemmer et eller andet, så falder skatteministerens eller toldvæsenets hammer.

Kristeligt folkeparti har fremsat dette lovforslag gentagne gange, og nu er klokken 5 minutter i halv .ti. Det er et spørgsmål, om man ikke skulle henstille til kristeligt folkeparti at overveje, om det er den rigtige måde at få PR på at blive ved med endeløst at fremsætte de samme forslag. Man ved jo, at der ikke er noget flertal for det. Kunne man ikke anvende kræfterne bedre? Det må være dyrt at holde dette hus i gang. Det kunne være, man kunne søge om tilskud til den PR-virksomhed og så prøve at gøre det på anden vis end ved at blive ved med at fremsætte de samme forslag år efter år.

Bollmann (CD):

Sigtet med dette lovforslag, som også har været behandlet før, kan CD tilslutte sig, nemlig at give en form for kompensation til især de mindre erhvervsdrivende for administrativt arbejde, der er pålagt af det offentlige. Vi har selv for nogle år siden fremsat lignende forslag – dog i en lidt anden udformning, som vi fandt var noget lettere at administrere. Når vi ikke har genfremsat det, hænger det sammen med – det må erkendes – at det forventede provenutab har afskrækket os en del. Jeg mener, vi ved behandlingen sidste år fik beløbet oplyst, og vi har i hvert fald fået at vide i dag, at det formentlig vil beløbe sig til omkring 650 mill. kr.

Som sagt vil CD se positivt på forslaget, men det må erkendes, at mulighederne i dag efter det, ordførerne har sagt, ikke er meget større, end de har været ved tidligere lejligheder.

Ministeren kom med nogle udtalelser om de likviditetsmæssige fordele for erhvervslivet. Jeg synes, det skal understreges, at de må tages med noget forbehold. I hvert fald for momsens vedkommende er der en række brancher – det ved ministeren sikkert godt – hvor den sædvanlige kredit til kunderne er væsentlig længere end den kredit, man har hos toldvæsenet. Jeg må også i den forbindelse erindre ministeren om, at de moms- og skattebeløb, der i dag ikke er indgået til henholdsvis toldvæsenet og skattevæsenet, ikke tyder på de helt store fordele – slet ikke efter, at renten ikke mere er fradragsberettiget. Når nu ministeren også selv kommer ind på spørgsmålet om betalingsfristen, så vil jeg da også gerne spørge, om man har opgivet de

[Bollmann]

tanker, som i hvert fald var fremme engang her i efteråret, om, at man havde i sinde at stramme kreditfristen for momsens over for landbruget. Jeg vil gerne spørge, om de er helt opgivne.

Første næstformand (Enggaard):

Det sidste hører vel strengt taget ikke med til dette forslag.

Flygaard (DR):

Retsforbundet er for så vidt velvilligt indstillet over for det foreliggende lovforslag, men vil dog nok stille sig en lille smule tvivlende over for, om det netop skal gennemføres i den just foreslåede form, og retsforbundet vil yderligere gøre den bemærkning, at når der er en statsfinansiell konsekvens knyttet til lovforslaget – og det må der ifølge sagens natur være – så skal der også være en dækning for denne merudgift, hvis retsforbundet skal medvirke.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må selvfølgelig sige først til ministeren, at han kunne sin lektie fra sidst. Jeg vidste ikke, at ministeren var blevet så konservativ, men selv om det ene vel kan være lige så slemt som det andet, så kunne det måske være et fremskridt. Lad mig så sige om den socialdemokratiske ordfører, at det var jo som sædvanlig et ekko af ministeren. Det kan jo ikke undre, og socialdemokratiet har nu sagt i fire år, ja, de har sagt det i ti år, at de ikke ønsker flere fradrag, men ønsker at ændre fradragene; men der er stadig ikke sket noget. Ministeren ønsker at klippe lidt i toppen af noget, som hverken er fugl eller fisk, men det bliver altså ikke til noget. Men så er vi da nødt til at konstatere, at fordrage er der stadig væk, og så er vi da nødt til at udnytte dem til fordel for dem, der har brug for det. Når man fra socialdemokratiets side siger, at de store virksomheder har en rentefordel, så er det muligt, men dette forslag er for de små virksomheder, for dem, man har pålagt byrden – for de store virksomheder er, som jeg har sagt under et andet forslag, revnende ligeglade med dette forslag. Jeg er da helt enig med venstre og konservative i, at det måske var bedre at få en forenkling og lettelse på alt det offentlige arbejde, man pålægger de mindre erhvervsdrivende,

men det har man sagt hvert eneste år, og man har aldrig fået lettet en pind for dem. Man har bare fået nye byrder lagt over på dem, nye administrative opgaver, nye skemaer, som de skal udfylde. Vi er selvfølgelig da også villige til at se på andre løsninger end dem, vi har fremlagt; vi har bare ønsket stadig væk at fastholde diskussionen om det urimelige i, at det offentlige specielt pålægger de mindre erhvervsdrivende byrder, som de ingen betaling får for. Lad mig sige til fru Aase Olesen, som siger, at der er ikke nogen besværligheder for erhvervsdrivende, for hun har virket som sådan og udfyldt alle de skemaer, der skal til: det er da muligt, at det for fru Aase Olesen ikke er noget problem, men jeg er nødt til at sige, at det er jo ikke alle mindre erhvervsdrivende, der er lige så begavede som fru Aase Olesen.

Fru Aase Olesen spurgte om, hvor længe vi ville blive ved med at fremsætte dette forslag, hvorfor vi skal spille vores tid på dette. Dertil må jeg svare, at gentagelsen – ja, undskyld, jeg siger det; det har jeg lært af de radikale – måske kan bære frugt i det lange løb, og derfor er vi jo nødt til at blive ved. Jeg må da også erkende, at når vi fremsætter det forslag nu igen, ja, så vil vi fortsætte med det, så længe vi ikke kan få det til afstemning. Det kan ikke være i overensstemmelse med de demokratiets grundprincipper, som ligger i vores parlamentariske system, at man aldrig kan få noget til afstemning, hvis regeringen ikke er velvilligt stemt over for det. Hvornår er regeringen i det hele taget velvillig over for noget, som den ikke selv har fremlagt, selv om det er aldrig så godt?

Hr. Dohrmann sagde, at det var dobbeltmoral, og at vi før jul stemte for at pålægge erhvervslivet store byrder. Det forstår jeg i grunden ikke, hr. Dohrmann. Vi har ikke stemt for en pind af det før jul, som pålagde erhvervslivet byrder, heller ikke for et eneste af de skattelovsforslag, som blev fremlagt, så jeg kan ikke se, hvad det er, vi skal skydes i skoene dér. Vi stemte for – fordi vi også har en vis selverkendelse – at vi bl.a. skulle have 6.000 kr. mindre i løn om året, medens vi stemte imod, at de erhvervsdrivende skulle betale noget. Det er de nøgne kendsgerninger.

Når man mener, at dette forslag vil koste så mange penge, og det vil det jo altså, så er det stadig væk, fordi man udregner alt i kro-

[Arne Bjerregaard]

ner og øre efter de nuværende tilstande. Som jeg sagde sidst: når man pålægger en ny afgift, så udregner man det efter de nuværende forhold og siger, at når vi lægger så mange procent på, så må det selvfølgelig give så mange procents stigning, det kan ikke være anderledes. Jeg tror nok, at den ærede skatteminister vil indrømme, at visse afgiftsforhøjelser har vist sig at få den modsatte effekt af det, man havde regnet ud. Sådan kunne det også gå med dette forslag, hvis vi her i folketinget ville erkende, at de mindre erhvervsdrivende udførte et arbejde for samfundet, som de ikke fik noget for, og som vi nu ville give dem noget for. Det kunne måske give dem en optimisme i deres arbejde, fordi de følte, at nu erkender samfundet dog, at vi har nogle problemer, som samfundet har skabt for dem. Det ville vel bevirke, at der ville komme en lille smule mere gang i de mindre erhvervsdrivende og en lille smule mere produktion hos de mindre erhvervsdrivende. Det ville bevirke, at man fik beløbet dobbelt ind igen. Det er jo sådan, man burde regne, men man regner stadig væk med den lille tabel, i al fald ud fra forudsætninger, som ikke er der, fordi man aldrig, når vi arbejder med tal i skattesystemet og i sociallovgivningen, vil regne med den psykologiske virkning og den psykiske påvirkning. Hvis man virkelig ville det, kunne man komme til helt andre resultater.

Jeg skal selvfølgelig sige tak til dem, der var positive, og jeg håber, at flere vil blive positive i udvalgsarbejdet over for forslaget, hvis det tilsyneladende provenutab kommer igen med renter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Forhøjelse af grænsen for bidrag til § 8 A-for- eninger og -institutioner).

[Af Arne Bjerregaard (KrF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 80. Fremsat 11/12 79).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Efter forslaget skal overgrænsen for fradragsberettigede gaver til de særligt godkendte foreninger m.v. med almenvælgørende og almennyttige formål forhøjes fra de nugældende 1.000 kr. til 3.000 kr. Forslag om en sådan forhøjelse har tidligere været til behandling i folketinget, senest den 24. januar 1979.

Den socialdemokratiske regering har ved tidligere lejligheder givet udtryk for, at der bør gennemføres en væsentlig forenkling af skattelovgivningen, og at ét af elementerne i en sådan forenkling bør være en sanering af de ligningsmæssige fradrag. Da kristeligt folkepartis lovforslag går ud på at forøge de eksisterende fradragsmuligheder, kan vi ikke gå ind for forslaget.

Erenbjerg (S):

Socialdemokratiet har ikke ændret opfattelse med hensyn til det foreliggende forslag, siden det sidst var til behandling her i tinget. Vi ønsker ikke at forøge allerede bestående fradrag på selvangivelsen, ligesom vi heller ikke ønsker nye indført.

Da det forslag, som kristeligt folkeparti har stillet, går ud på at forøge et af de bestående selvangivelsesfradrag, kan vi ikke støtte forslaget.

Anders Poulsen (V):

Da vores ordfører, hr. Ellemann-Jensen, er forhindret, taler jeg på hans vegne.

Forslagsstilleren har naturligvis ret i, at det er længe siden, man har fastsat de nuværende fradragsberettigede beløb i § 8 A, og at købekraften af de 1.000 kr. i de sidste tyve år er faldet meget betydeligt. Samtidig har det stigende skattetryk imidlertid øget værdien af dette fradrag, men det er naturligvis en fattig trøst.